

Jim Faas is verzekeringsarts en jurist

'Dat meent u niet... maakt ICT hier de dienst uit?'

VUmc, gimme my damn data!

Het hoge woord moet eruit. Over het elektronisch patiëntendossier van mijn ziekenhuis: het is niks en wordt waarschijnlijk ook niks. Tenminste, als ze zo doorgaan. Mijn ziekenhuis is het VUmc te Amsterdam. Het ziekenhuis waar Wouter Bos aan het roer staat. Een jaar geleden maakte het mij lekker met fraaie folders om toch vooral in te schrijven voor hun epd.

Nou, dat wilde ik wel! Nu moet u weten dat ik een aantal kwalen heb waarvoor er in dat ziekenhuis vrij veel aan mij gevoeld, onderzocht, geprikt, geröntgend en gescand is. En in me gesneden. Jarenlang. Eigenlijk weet het ziekenhuis best veel over mij. En ikzelf? Ik kan een deel van het dossier inzien, zo is mij beloofd. Een deel? Dus niet alles? Maar wélk deel kan – of mag – ik niet inzien?

Op onderzoek dus; aan de slag met Mijn Dossier. Mijn afspraken staan erin. Fijn, maar die had ik altijd al netjes op een kaartje. Verder is mijn Medisch Dossier... bijkans geheel leeg.

Maar eens nagevraagd hoe het zit. Dat moet via het systeem. Krijg je als antwoord: 'In verband met technische beperkingen kunnen de resultaten niet in Mijn Dossier getoond worden. We zijn ermee aan de slag om dit op te lossen. Onze excuses voor het ongemak.'

Daar neem ik geen genoegen mee. Ik dring aan op een tijdsindicatie. Reactie: 'Ik begrijp dat u het vervelend vindt. Helaas kan ik u geen tijdsindicatie geven van wanneer het probleem is opgelost.'

Nieuwe ronde, nieuwe kansen bij een cardiologische check-up. Ik meld me bij de balie voor een echo en inspannings-ecg. Ik krijg uitleg van een vriendelijke assistente. Een opgewekte jonge arts (-assistent?) komt binnen en stelt zich niet voor. Ik begin te trappen. Dat gaat prima. Ik open met: 'Hoe zit het nou met dat epd, krijg ik daarin alle uitslagen te zien van dit onderzoek?' 'Eh, nee, niet alles, want daar snapt u toch niks van en wat hebt u er dan aan?' Pardon !? Nu word ik strijdbaar. 'Als ik iets niet snap

heb ik de keuze om het daarbij te laten of uitleg te vragen, toch?' De jonge arts kijkt mij aan of het hij het in Keulen hoort donderen.

'Wat krijg ik dan wel te zien?'

'Dat weet ik niet precies.'

'Maar wie beslist dat dan?'

'Dat doen ze bij ICT...'

'Dat meent u niet... maakt ICT hier de dienst uit?'

Ik word pissig. De assistente grijpt in – 'U trapt veel te hard!' – en vraagt om de discussie te stoppen. De arts is niet meer geïnteresseerd en beent al weg.

Even later verneem ik de uitslag bij de cardioloog.

'Alles is in orde.'

'Dus ik kan gewoon sporten.'

'Ja, geen enkel probleem.'

Ik probeer het nog een keer: 'Mag ik u wat vragen, wat krijg ik nou van dit onderzoek te zien in het epd?'

Verontschuldigend: 'Ai, dat moet u echt niet aan mij vragen.'

Ik ben allang blij dat ik zelf het nieuwe systeem een beetje snap.'

Ik geef het op. Gelukkig mankeer ik niets. Cardiologisch dan.

Maar dat epd is een sof. VUmc, u houdt uw patiënten voor de gek! ■

Dagelijks nieuwe blogs
op medischcontact.nl

